

TISZAVIDÉK

VEGYES TARTALMU HETILAP.

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre 8 korona. Fél évre 4 korona. Negyed évre 2 korona. Egyes szám ára 16 fillér.
Megjelen minden vasárnap reggel.
Hirdetéseket és nyilttéri közleményeket jutányos áráért vesz fel a kiadóhivatal.

Felelős szerkesztő: Horváth Mátyás.

Kiadó: L. Tóth István.

Laptulajdonos: Szilber János.

SZERKESZTŐSÉG:

Csongrád, Templom-utca 95. sz. hová a lap szellemi részét illető közlemények intézendők.

KIADÓHIVATAL:

Csongrád, Magtár-utca 41. sz. hová az előfizetések hirdetmények intézendők.

Tiszta bort a pohárba!

A klikk uralom csatlósai tiltott, törvény ellenes cselekedettel vádolnak bennünket, a miért kötelező ígéretet vettünk jelöltjeinktől, hogy mint megválasztott képviselők és tisztviselők, nem fogják választóikat megcsalni, sem becsületüket hitvány portéka gyanánt a klikk embereinek kedvéért, pénzért, haszonlesésért, vagy egyéb anyagi előnyökért áruba bocsátani. De sőt fenyegetések által sem engedik magukat megfélemlíteni, hogy a közgyűléseken a szavazástól tartózkodjanak, vagy jog, törvény és igazság ellenére s a nép érdekeinek megrontására szavazzanak: hanem a mit az a párt, mely őket a képviselőségbe, vagy hivatalaikba besegítette, az ő hozzájárulásukkal, közös megállapítás utján a jog, törvény és igazság keretein belül, a nép érdekében elhatározott, a a mellett utolsó leheletig kitartanak és becsülettel győznek, vagy vesztenek.

Azt mondják, hogy az a kötelező ígéret a kormány ellen (???) irányul s elegendő ok lesz arra, hogy a hivatalos hatalom megsemmisítse a végbement választásokat,

Tiszta bort a pohárba, Uraim! mert a lőréből, a korrupcióból, a vesztegetésből, a politikai becsstelenségből és czédaságból már eddig nagyon is bőven kijutott. Mi ezeknek, a klikk uralom által megteremtett, közigazgatási bü-

nöknek vagyunk esküdt ellenségei, ezeknek könyörtelen kiirtására szövetkeztünk s e célra felhasználunk minden eszközt, mit a jog, törvény és igazság megenged.

Nem pártoskodási célból, vagy az egyéni akarat leigázása végett követeli a 48-as párt tagjaitól a kötelező ígéretet, a becsületbeli szót: hanem azért, mert véget akar vetni annak az erkölcs-telen játéknak, hogy azok, kik a nép vállain jutnak fel a képviselőségbe, vagy a tiszt állásokba, a legelső dolguk, mihelyt céljukat érték, hogy megvesztegettetni engedik szívüket és lelküket és a hatalom kedvéért ellene fordulnak a népnek.

A kötelező ígéret által, melynek mindannyian önként alávetettük magunkat, éppen nem törvénytelen dolgokat, vagy tiltott czélokot akarunk érvényesíteni: hanem csupán megnyugtatót és biztosítást kívánunk nyújtani, a népnek a végre, hogy semmiféle hatalom, vagy befolyás által sem engedjük magunkat törvényellenes czélokra felhasználni és támogatásunkat, szavazatainkat oda nem engedjük a törvény, az igazság, a jog és a nép érdekeinek kijátszására.

De az egyéni akarat szabadságát sem akarjuk korlátozni, mert szabadságában áll az alul magát bármely tagnak, bármely időben kivonni, ha megköszöni választói bizalmát és leteszi azt a tisztelet, melyen ezen bizalom utján elfog-

lal. Semmi kifogásunk sem lehet az ellen, ha valakit meggyőződése, vagy egyéb viszonyai soraink közül az ellenpárt táborába vezetnek, csak tegye le tisztét, vagy mandátumát és választassa meg magát ellenfeleink bizalma és szavazata által. Az árulókat azonban, kik ócska rongynak tekintik az adott szó szentségét, melylyel kényük kedvük szerint kofálkodhatnak, nem tőrjük meg semmiféle alakban sem magunk között: hanem a kik eladják szavazataikat és becsületüket, azok becsület veszített hitvány polgárok lesznek a választók előtt és megérdemlik, hogy kirekesszük őket magunk közül és bűnhődésül a közmegevetésnek átadjuk.

Az ellen meg éppen tiltakozunk, hogy ezen erkölcs ujjá születésünket czélzó törekvésünknek bárki is kormány ellenes czélzatot tulajdonítson. Hát mióta lettek az ördög konyhájának metélt farkú főszakácsa és jogtapodó czinkos társai a kormány tagjaivá? Avagy melyik törvény teszi meg minisztereknek az olyan királyi tanácsosokat, kiktől soha sem kér a király tanácsot s minden érdemük abban áll, hogy a más pénzből kaszinót építettek maguknak s annak falán ugyancsak a más pénzen arany betűkkel márványba vésették nevüket?

Hátrább tehát az agarakkal tisztelt klikk hatalom, mert az ilyen falusi basák még nem tagjai a magyar kormány-nak s mikor ezeknek kezéből kivessz-

A „TISZAVIDÉK” EREDETI TÁRCZÁJA.

Gyász.

Ó sejtik-e a fák, a rétek,
A zugó lombu rengeteg,
Hogyha elszáll a nyár világa,
A levelek leperegnek!

S ha sejtik, mért zöldelnek akkor,
Mért nem gyászolnak szüntelen,
És mért nincs köny minden virágon,
Minden parányi levelen?

Pászror Árpád.

Aki a védőjét meglopja.

— Elbeszéli egy kriminalista. —

— Botrány!... Gyalázat!... Hogy milyen hálátlanok ezek a vádlottak!... Képzeld: mi történt velem! Egy internacionális gazembert védek. Hires zsebtolvaj; az volt az édesapja, meg az öregapja is. Az ügyész megvádolja és rovott előéletére való tekintettel (kilencszer volt büntetve) szigorú büntetést kér. Erre felállok én, megtartom jogi érvekkel dusan felszerelt védőbeszédemet, kifejttem, hogy a gazficzkó ár-

tatlan és a „nagyobb szabásu jeles” védő beszéd hatása alatt a törvényszék fel is mentette őt és elrendelte, hogy bocsássák szabadon.

Együtt jöttünk ki az új törvényházból. A hunczutnak az volt az első megjegyzése, hogy:

— Édes doktor ur, láttam már sok ügyvédet, a ki pénzért ügyesen hazudik de olyan ügyvédet, a ki ingyen hazudik — ma láttam olóször. Meg kell adni, hogy pompásan beszélt.

— Talán bizony nem akar honorálni?

— Akarom biz én, hanem még csak a kísérlet stádiumáig sem mehetek, mert egy megveszekedett fillérem sincs. Tudja mit, ügyvéd ur, a jövő héten egy kis körutat teszek Csehországban s remélem, hogy visszajövet hercegileg megfizethetem.

— Lopott pénzt el nem fogadok.

— Majd meglátjuk... Igaz ni! Nem mennék be valahova egy kis villásreggelire? Nagyon éhes vagyok.

Bementünk egy vaczi-köruti sörcsarnokba. A nyavalyás leült egy sarokasztalhoz, megévett három gulyást és hat császárzsemlyét, aztán parancsolt és uri flegmával pőfékelt az orrom alá.

— Lefőttem az elnököt.

— Hogyan?

— Valahányszor egyet hazudtam, mindig

a feleségem boldogságára esküdtem. Pedig sohse volt feleségem.

— Nagy kópé!

— Hanem az ügyésznek is jól odamondtam ám!

— Ugyan no!

— Sehogy sem akarta elhinni, hogy ártatlan vagyok s faggatott szegényke, azt hívén, hogy boldogul velem. Kérde tőlem: „Talán bizony azt is letagadja, hogy a kérdéses időben az új vásártéren volt?” „Ott voltam biz én, — mondok. Már miért nem lettem volna ott? És ha ott is voltam? Nem szabad nekem ott lenni? Miért ne volna szabad nekem ott lenni? Az ügyész ur ezért a csürés-csavarásért nagyon megharagudott. „Ne beszéljen annyit! — kiált rám. A rendőr látta a mint futott.” „Igenis futottam.” — „Miért futott hiszen senki sem hajtotta.” — „Dehogy nem, mondok, hajtott a keserűviz, a mit egy felórával azelőtt megittam és mert hajtott, hát futottam.” Erre aztán már nem tudta mit feleljen az ügyész ur, zavarba jött, hogy szinte meg-sajnáltam.

— Az már bizonyos, hogy akasztófát érdemel az ur.

— De legjobban kifogtam a fogházörön A pad szélén ültünk s a paraszt mindig irtalmatlanul oldalba bökött, valahányszor fészkelődtem a helyemen. „No megállj, majd megbánod!” Gondoltam magamban. Lassan-

szük a szavazatjogunk gyakorlása által a hatalom gyepűjét, míg nem a kormányt buktatjuk.

A tapasztalati tények azonban nagyon is megtanították a népet, hogy nem hihet akárki inge gallérjának, mert az emberek hamar megfélemlenek azon kötelességeikről, melyekkel választóiknak tartoznak. Sokan emlékeznek még arra mennyire idegenkedtek a választók Sohlya Gyulától, mikor adóügyi jegyzőnek akarták előléptetni, mintha előre sejtették volna azt a szomorú szerepet, melylyel ez a kántorsegeből felcseperedett apró basa választóinak bizalmát viszonzni fogja s egyik szavazó polgár azon helyén való megjegyzéssel adta rá szavazatát: **Csak aztán jól viselje magát!** És éppen ez a tisztelt ur volt az, a ki erről a jóakaratu figyelmeztetésről a végletekig megfélemlkezett. Sőt mikor olyan hű 48-as polgárok is akadnak, kik 48-as elvhűségük mellett **F o r g ó** Gergelyt és **H o l l ó** Adolfot hívják bizonyossággal: a legfőbb ideje annak, hogy utját álljuk az ilyen gyöngye erkölcsű emberek szereplésének; mert pártunk új erkölcsöket követel a közigazgatásban, azért akarja magát első sorban megtisztítani az erkölcstelenség salakjától.

Megyünk, haladunk tehát előre vas-következetességgel és kitartással a magunk eszményei útjain és nem törődünk vele, tetszik-e, vagy sem erélyes eibánásunk egyeseknek? Elvégre is biztosítékot kell nyújtani a polgárok ezreinek, hogy nem **csaló-bandával** állanak újból szemben, mikor sorsuk vezetését a 48-as pártra rábízták. Azért inkább álljon ez a párt kevés, de megbízható, mint sok, de kalmár lelkű elemekből.

Ezen az uton elhull pártunk férges része és épen azt akarjuk, hogy elhulljon és tisztában legyünk önmagunkkal.

Ha pedig azért, mert regentrálni akarjuk a becsület szó szentsége által a közigazgatási erkölcsöket, megsemmisít a korrumpált hatalom a tiszta választás eredményét, nem ijedünk meg tőle, ott kezdjük a vajudást újból, a hol el-

lassan elhúzódtam tőle, míg végre a pad másik szélére jutottam. Éppen a redőrt halgatták ki, aki borzasztóan bemártott. Én, mintha vallomását felbeszakítani akarnám, — hirtelen felugrom és zsupsz; a fogházor elveszítve az egyensúlyt, hanyattesik.

— Szegény ördög!

— Tudja-e doktor ur, hogy tárgyalásközben egy kis szerelmi kalalandon is átestem. Volt a hallgatóságban egy bogárszemű asszonyka, aki nagyon érdeklődhetett irántam, mert olyan ábrándosan nézett rám. Az ügyész beszéde alatt rákacsintottam egynehányszor, amire elmosolyodott; szívemre tettem kezemet s ő elpirult, majd szemrehányólag tekintett az ügyészre, aki megbüntetésemet kérte. Ha én azzal az asszonykával még egyszer összejöhetnék! . . .

— Bizonyosan őt is meglopná.

— Igen, ellopnám a szívét.

— Nagy „ganef” maga.

— Bizony kérem híres zsebtolvaj vagyok én. Ismernek Lipcsében, Brünben, Berlinben, Londonban, szóval mindegyik világvárosban. A fényképemet mindenütt ott találhatja ügyvéd ur a rendőrség albumában. Azt mondják, hogy én vagyok a világ legügyesebb zsebtolvaja.

— Az árgyéusát! Engem lopjon meg, ha tud.

hagyjuk a küzdelmet; mert **az ujjá születés csak nehéz, de nem lehetetlen és fölemelt fővel, magasan lengő zászlóval tovább és addig folytatjuk a közéleti küzdelmeket, míg tiszta bor nem lesz a nép poharában s közigazgatásunkban jog, törvény, igazság. becsület és tisztesség** nem fognak uralkodni.

Hanem az minden esetre jellemző körülmény marad, hogy a kik hivatali esküjüket a választók jogainak elkövetésében egy egész város szemé láttára megszegik s ebben nem látnak okot az ilykép meghamisított választás megsemmisítésére, azok, mert pártunk szótartást követel tagjaitól az erkölcsi ujjá születés érdekében a törvény, igazság és becsület jogrendének helyre állítására, ebből fegyvert akarnak kovácsolni a választások érvényének megtámadására. Lesz-e vajjon idő, mikor pirulni fognak a saját erkölcstelenségük miatt?

— Egy frázis. Hogy a hivatalos körök miként gondolkoznak **Szell** Kálmán miniszter elnök azon elvéről, mely szerint **jog, törvény és igazság** fognak alatta a közigazgatásban uralkodni, élénken világítja meg azon alispáni nyilatkozat, melyet Csongrád ellenzéki küldöttségének mult szerdán volt alkalma hallani. Mikor ugyanis a küldöttség szónokája hangsúlyozta, hogy már csak azért is mellőzni kell a szuronyos választást a csongrádi községi képviselő választáson, mivel **Szell** Kálmán nyíltan kijelentette, hogy jog, törvény és igazság fognak alatta uralkodni. Csató alispán megjegyezte, hogy ezt a **frázist ő nem a mai kormánytól tanulja**. Ő a jogot, törvényt és igazságot szolgálta, mielőtt alispán lett volna s hogy alispánja alatt is mennyire hódolt a jognak, törvénynek és igazságnak, a küldöttség szónokát, Hegyi Antal plebánost hivta fel tanúnak. Hát illetékesebb korona tanura csakugyan nem hivatkozhatott volna az érdemes alispán ur, mert Hegyi Antal saját magán tapasztalta, hogy csakugyan **frázis**, vagyis **üres szó** Csongrád megyében a jog, törvény és igazság, mikor a mult évi szeptember 19-re virradóra tiz fegyveres zsoldár és két szuronyos rendőr tört rá, mint

— Még mire nem gondol, ügyvéd ur. Disznó hálátlanság volna tőlem. Ugy látszik, ön még nem tudja, hogy mi az a cavalleria gauneriana . . .

Kifizettem a villásreggeli árát, aztán az utcára érve, futottam egy lövonat után, hogy a zsebtolvajt lerázzam a nyakamról. A műegyetem eie érve ki akarom venni zsebórámat, hogy a műegyetemi óra után igazítsam s csak akkor vettem észre, hogy védencezem meglopott. Ellopta az én drága aranyórámat.

Ki látott már ilyet? — És azt az országos pernahajdert még csak nem is hibáztathatom olyan nagyon, mert hiszen én magam mondtam neki, hogy „engem lopjon meg, ha tud!” Ugyan kérem, szólítsa fel a lapokban, hogy küldje vissza az órámat. Ime én már el is készítettem a felhívást.

„Azon tisztelt urat, akit e hó 8-án védtem és a kit a törvényszék a lopás vádjára alól felmentett, mély tisztelettel kérem, hogy magánál felejtett zsebórámat kezeimhez juttatni kegyeskedjék. Jutalmul kötelezem magam, hogy legközelebb újra ingyen fogom védeni.”

GUTIUS.

védetlen papra, s kezeinél lábainál fogva vonszolta ki ágyából négy zsoldár, hogy szurony fedezet alatt Szentesen és Vásárhelyen keresztül a szegedi börtönbe hurcolják, a miért be merete vitetni ingóságait a paplakba, miután állásába az apostoli szentszek is visszahelyezte. Ime így szolgálják egy vármegye kormányzatában a jogot, törvényt és igazságot!

— **Kiszemelt áldozatok.** Pákulicz forrásból vesszük azt a hirt, hogy a klikk táborból reklamálni fogják a **Hegyi** Antal és **Kovács** János mandátumait, mivel szerintük egyik sem választó és így nem is választható. Tény az, hogy a klikk a mult évben Hegyi Antal plebános helyett, jog, törvény és igazság ellenére, az ő engedelmességét, Droppa Károly adminisztrátort csempészte be **virilis** képviselőnek a községi képviselő testületbe, pedig hát nem Droppa Károly fizette az adót, hanem Hegyi Antal, mert hiszen se csödben nem volt Hegyi Antal, se állásotól, illetve javadalmától nem volt elmozdítva, a jogtalan fölfüggesztés alól pedig őt a III. fokú egyházi bíróság már május 9-én föloldozta s vissza helyezte **egyházi rendjeinek gyakorlatába hivatalának vezetésébe és javadalmának élvezésébe**. Világos tehát, hogy csak jogtalan-ság utján lehetett őt a községi képviselő közlül kihagyni s ép ily uton lehet választását is megtámadni. De hát legyen, tessék csak megsemmisíteni a választást, meg fogja mindkettőt újból választani a csongrádi polgárok bizalma. Különbö pedig megjegyezzük, hogy épen Csongrád megyében van már elvi jelentőségű döntése a belügyminiszternek azon precedens esetet illetőleg, hogy választásra jogosult polgár még abban az esetben is választható, ha valamely uri hunczutság miatt nincs is a választók névsorába fölveve.

Községi képviselő választás.

Nagy és fényes napja volt pénteken a 48-as pártnak a községi képviselő választás alkalmából. A mire hetek óta szorgalmasan készültünk gyakori értekezletünk által, azt a nép rendíthetetlen kitartása és összetartása által a jó Isten megadta.

Lelkesebb és példátlanabb választást még nem láttunk Csongrádon, mint volt a pénteki képviselő választás, melyhez a nép már kora reggel nagy tömegben hömpölygött a 48-as kör helyiségeibe, hol hét óra után **Sima** Ferenc országgyűlési képviselő is megjelent Hegyi Antal társaságában s közkívánatra lelkesítő beszédeket intéztek az egybegyűlt választókhöz. Kis idő múlva megérkeztek a szentesi 48-as párt megbízottjai, hogy a vármegyei ellenzéki szövetség részéről részt vegyenek a választási harcokban.

A szavazás 9 óra tájon kezdődött s bár nehézkesen indult meg, sőt a tizedek össze-zavarása sok fenakadásra szolgáltatott okot, legott a választás elején kitűnt, hogy az ellenpárt tehetetlenül áll az ellenzék óriási táborával szemben s mindössze az első és harmadik választó kerületekben mutatkoztak jelek a mérkőzés felvételére, de aztán kitűnt a szavazás alatt, hogy bevonta zászlóit az egész vonalon és kardcsapás nélkül adta meg magát sorsának.

A reggeli órákban még futkostak szavazatok után, **Holló** Adolf községi jegyző pedig a vasuti őrháznál, a két temető mellett igyekezett feltartóztatni a hazasiető tanya;

választókat, hogy kapacitálja őket az uripárt részére, sőt néhány szavazó lapjuk is forgalomba került, melyeken a harmadik választó kerületben Blázsik Mihály elemi iskolai igazgató volt jelölve rendes tagnak, az öreg Bába Rókus pedig póttagnak: de minden erőfeszítés eredménytelen maradt és a választók óriási tömege egy emberként szavazott le az ellenzéki jelöltekre.

Beadatott összesen 1438 szavazat s ezen eddig soha egy választásnál el nem ért hatalmas összegből csupán hét szavazat nem volt az ellenzéki, a többi azonban mind az ellenzéki jelöltek javára esett. Egyhangú titkos szavazás volt ez, mely példatlanul áll Csongrádmegye történetében. S dacára annak, hogy ember ember hátán szorongott a választó helyiségekben és a 48-as kör összes termeiben; dacára annak, hogy visszautasították a választásoknál, vagy három száz szavazatot és hogy sehol egy zsandár, vagy rendőr nem volt látható, mindenütt a legpéldásabb rend uralkodott. Senki egyetlen szó, egy helytelen cselekedet elő nem fordult.

Ilyeneknek kellene lenniök országszerte a választásoknak, hogy jog, törvény és igazság uralkodjon mindenütt az ország kormányzatában. S bár dél előtt, dél után valóságos felhőszakadás öntözte meg utcáinkat, a barany szelidségével és az oroszlan bátorságával állotta meg ez a szabadság szerető s törvény és alkotmány tisztelő nép mindvégig a helyét és sehol meg csak egy panaszos szóra sem szolgáltatott okot. S viszont el kell ismernünk, hogy Csongrád vármegye alispánja is derekasan beváltotta abbéli ígérését, hogy nem lesz akadályozva a nepakarat szabad megnyilatkozása.

Ha mindig így bannának a hatóságok és az urak a neppel, sokkal nagyobb tiszteletben és tekintélyben részesülnének a nép előtt, hisz ez az áldott jó nép nem bánt senkit, csak a maga jussát nem hagyja.

Mire a választás eredményének kihirdetése elérkezett, zászlókkal és zeneszóval vonult fel a 48-as körből a nép Sima Ferencz és Hegyi Antal vezérelte alatt, a község háza elé, hol megtudván, hogy a központi iskola előtt történik meg a kihirdetés, mintegy óriási tábor szállotta meg a templom és iskola között elnyúló teret. Aztán várt példás beketűréssel teljes egy óráig.

Öt óra tájon hirdette ki az iskola kapujából Mátéffy Kálmán főszolgabíró, hogy központi képviselőkké választották az első kerületben Márton András rendes tagnak, Benke Tatár Imre póttagnak; a másodikban ifju Szabados József rendes tagnak, G. Tari Sándor póttagnak; a harmadikban Dragon Károly rendes tagnak, Náfrádi Balázs póttagnak; a negyedikben Hegyi Antal rendes tagnak, Kovács János ügyvéd póttagnak; az ötödikben Turi A. János rendes tagnak, Góg János póttagnak, a hatodikban Huszka János rendes tagnak, Justin Lajos póttagnak; a hetedikben Szarvas Márton rendes tagnak, Sinkó Imre póttagnak; a nyolcadikban Horváth Mátyas rendes tagnak, Pintér Imre póttagnak; a kilencedikben Ludrovai Tóth István rendes tagnak, Vári Dániel póttagnak; a tizedikben Magyar István rendes tagnak, Berkes Mihály pedig póttagnak. És hogy a választók törvényszerű magatartása példás volt.

Az eredmény kihirdetése után Kovács János, Hegyi Antal és Sima Ferencz tar-

tottak a néphez ott az iskola előtt nagyhatású, tanulságos beszédeket, melyek után, mint a felkavarodott mehra, hullámozott zászló lengés és zeneszó mellett az egész város népe a templomtól a 48-as körig, hol Kovács János és Sima Ferencz újabb beszédeket tartottak az öröm és lelkesedés mámorában úszó közönséghez.

Órák keltek, míg a nép lassanként oszladozott, az elfeledetlen nap örömteljes benyomása alatt azonban az újonnan választott képviselők a választók tekintélyes részével, vidám zene mellett a késő óráig együtt maradtak a 48-as körben.

UJDONSÁGOK.

— **Péter-Pal napja.** Csütörtökön lesz szent Péter és Pal apostolok ünnepe, mely nap egyúttal az aratás kezdetét jelenti. Fölséges szep ünnep, melyen az örök igazság két martir-apostola elvezett a kereszten és a hóhér bardja alatt, hogy megtermékenyítse piros vérük a hitetlen sziveket az igazság befogadására. De öröm nap ez a földműves népre is, mert e napon kerü a két testvér apostol által magára az Ur szent áldását, hogy betakaríthassa életfentartására, mit fáradságos munkája után az Ur irtalma megadott. Vajha fényes és gazdag lenne Isten jóvoltából ez az aratás, hogy vig szívekkel hirdethessék az aratók: Jó az Ur és irtalma örökké megmarad!

— **Értekezlet.** Ma dél után 4 órakor a 48-as párt értekezletet tart a tisztújításra nézve saját termeiben, melyre érdeklődés és tájékozódás szempontjából szívesen látja az összes adófizető polgárokat.

— **Népgyűlés Szentesen.** Abból az alkalomból, hogy az összeférhetlenségi bizottság csütörtökön este Sima Ferencz mandátumát az ellene erőszakolt csödügyből kifolyólag, megsemmisítette, a szentesiek nyomban elhatározták, hogy ma a szentesi piac téren népgyűlést tartanak és azon újból Sima Ferenczet fogják képviselő jelöltjüknek fölléptetni. Am az országgyűlés pénteki ülésében nem vette tudomásul az összeférhetlenségi bizottság határozatát: hanem tomboló vihar után az igazságügyminiszter indítványára utasította a bizottságot, hogy a házszabályok figyelembe vételével újabb tárgyalást tartson. A meghirdetett népgyűlés tehát tárgyalanná vált ilyképen: de azért mégis meg lesz tartva, hogy a csongrádmegyei ellenzék Szentés választó polgáraival egyesülten fejjeze ki Sima Ferencz iránt lángoló lelkesedését és bizalmát. E gyűlésre ma dél előtt 8 óra tájon Csongrádról is sokan fognak átmenni a 48-as párt vezetése alatt és az indulás a 48-as kör elől történik.

— **Választási apróságok.** Az öreg Bába Rókus úgy akart képviselőséghez jutni, hogy a piroskavárosban tíz forint borralalót adott egy kocsmárosnak, a szavazó lapok kiosztása végett. A kocsmáros el is fogadta a borralalót, de hogy? hogy nem? a szavazó lapok egy tömegben a 48-as párt elnökének kezeibe kerültek. — A szavazás délelőttjén egy pákulicz párti szavazó lappal beállított egy piroskavárosbeli asszony a 48-as körbe. Azt mondják kéröm — így szólt ott — hogy elvöszik a házunkat mind a piroskavárosban, ha nem evvel a czédulával szavazunk? S mily nagy volt öröme, mikor megtudta, hogy bizony, ha piros czédulával szavaz azért még senki házáat el nem vehetik. — A 48-as körben a szentesiek tiszteletére rendezett ebéd alatt érkezett távirat Budapestről, mely hozta az örömdetes hírt, hogy az országgyűlés nem vette tudomásul az összeférhetlenségi bizottságnak a Sima Ferencz mandátumának megsemmisítése tárgyában hozott határozatát. Már akkor lelkesebben lelkesebb felköszöntőkben áradoztak az asztaltársaság tagjai, de mikor Hegyi

Antal felolvasta a távirat tartalmát, tomboló örömben csapott fel a kitörő lelkesedés árja, perczeig nem lehetett szóhoz jutni, mindenki csak Simát eltette, tapsolt és viharozott elragadtatásában és csak nehezen gyakori örömrivágások közt tarthatta meg Hegyi Antal Sima Ferenczre mondott üdvözlő beszédet, melyre Sima, szinte tapsvihar közt, páratlan ékesszólással válaszolt. — E percztől kezdve örvényként kömpölygött a népar a körben és a kör előtt egész a késő éjjelig. Mikor a szentesiek távozóban voltak zeneszóval kísérte őket a nép a plebániára, s felszállásuk alkalmával kendőit lobogtatta zajos éljenek közt utánuk. A kik pedig a körben visszamaradtak, dikciótak és hazafias dalokat énekeltek a zenehangjai mellett. Ehhez fogható örömnappa valóban nem volt még a csongrádi nepuek.

— **Egy éljen.** Ki hitte volna, hogy még Mátéffy Kálmán főszolgabíró is kaphasson egy éljent a csongrádi néptől? Pedig megtörtént! Mikor ugyanis kihirdette a választás eredményét és hozzá tette, hogy a nép magatartása törvényszerű és példás volt, egy „éljen“ volt rá a felelet. Lásza az igen tisztelt főszolgabíró ur, ez a jó nép még érte is tudna lelkesedni, ha jobban megbecsülné és nagyobb emberszeretettel részesítené e népet. Készséggel konstatáljuk, hogy ez uttal a főszolgabíró ur magatartása is törvényes és példás volt. Akarjuk hinni, sőt reméljük és elvárjuk, hogy a tisztújítás alkalmával is ilyen lesz és érdemessé teszi magát arra, hogy Csongrád népétől még egy másik, jól megérdemlett éljent is kapjon. Adja Isten ugy legyen! Nekünk az csak örömrivágások szolgál, ha jó viszonyban van az előjáróság a néppel.

— **Ez is jog, törvény és igazság.** A hét folyamán történt, hogy a végrehajtók végrehajtást fogantatosítottak Csépe Mihály és Farkas Teréz házaspár lakásán, kik Vásár-utca 66. szám alatt a Hegedűs Mihály házában laktak. De nem volt a háznál otthon senki, ajtó-kapu be volt zárva; mert nevezett házaspár napi munkájában, a mezőn volt elfoglalva. A nagy dörömbölésre előjöttek a szomszédok és figyelmeztették a n a g y s á g o s végrehajtó urakat, hogy nem levén otthon senki, ne fárasszák testi épességüket a haszontalan zakatolással. Ezek azonban nem hajlottak a jó szóra, hanem betörték a gazdtalan házba és az ólból két malacot elvittek. Tiszteljük ugyan érdeme szerint a hatalmat és tudjuk, hogy nagy urak a végrehajtók: hanem viszont azt is tudjuk és hirdetjük, hogy a végrehajtóknak sem szabad ily galádul visszaélni hatalmukkal; mert ők nem rablók, hanem csak végrehajtók, végrehajtja a törvény rendelkezéseit a muladékos adózókon, a törvény által megszabott módon. A törvény pedig a végrehajtóknak sem engedi meg, hogy feltörjék a más ember bezárt lakását, annál kevésbé, hogy onnét a jogos birtokos tudta nélkül valamit elvigyenek. Tiltakozunk azért a leg-sötétebb Afrikába való ezen jogfosztó eljárás ellen és felhívjuk a közgyűlés figyelmét, hogy azt a végrehajtót, ki ezen törvénytelenséget megcselekedte, elbocsássa szolgálataiból.

ÉRTESÍTÉSEK.

— **A szegedi állami felsőbb leányiskola internatusáról.** Az 1899—1900. isk. évre ezen internatusban 40 hely tölthető be. A jelentkezések a növények születési, iskolai, oltási s egészségi bizonyítványával az internatus igazgatóságához intézendők. Az internatusba való felvételnél első sorban azon feltételek irányadók, melyek általában a felsőbb leányiskolába való felvételre nézve állanak, azonban elemi iskolába járó növendékek is fölvetetnek. A teljes ellátási díj az egész iskolai évre szept. 1-től a tanév

bezárásig: 300 frt. A zongoratanítás (mely egyébiránt nem kötelező) díja 50 frt. Az iskolai tandíj 30 frt; ezenkívül értesítőre, bizonyítvány és egyéb nyomtatványokra minden növendék 2 frtot, felvételi díj pedig 5 frtot fizet. Rendkívüli számlára tartoznak: Az év folyama alatt szükséges könyvek, tan-, író- és rajzeszközök, mindennemű gyógyszer s a kézimunkához szükséges anyag, oly hangjegyek, melyeket a tanuló megtart s a növendékek számára a szülők különös rendelete folytán vett tárgyak. Az internatusi díj félévi előleges részletekben fizetendő. Az esetleges, apróbb kiadások fedezésére szintén előlegesen adandó át valamely összeg elszámolásra az igazgatónőnek. A rendkívüli számlák karácsonykor, husvétkor és az év végén kézbesítetnek s azok pontos és késedelem nélkül való kiegyenlítése kötelező. Az internatusi illető, bármennyű felvilágosítással úgy az internatus igazgatója, mint az iskola igazgatója mindenkor készségesen szolgál.

— **A brassói áll. kereskedelmi akadémia** igazgatósága tisztelettel értesíti a szülőket, hogy az intézettel kapcsolatban szervezett internatusba a jövő 1899—1900-iki iskolaévre 20 tanuló fog felvételt. Brassó város nemcsak szép fekvésénél, egészséges levegőjénél, hanem élénk kereskedelme és nagy számu ipartelepeinél fogva is kiválóan alkalmas levén kereskedelmi iskolai tanulók képzésére, az ottani kereskedelmi iskolát és internatusi, melybe a felvételi díj csak 250 frt., a tanítási díj pedig az akadémián 18 frt, különösen ajánljuk a szülők figyelmébe. Felvétel ügyében jelentkezhetni aug. 15-ig az igazgatóságnál.

Selyem damaszt 75 krtól

14 frt 65 krig méterenként, — valamint fekete, fehér és színes „Henneberg-selyem“ 45 krtól 14 frt 65 krig méterenként, — a legdivatosabb szövés,

szin és mintázatban. **Privát-fogyasztóknak** póstabér és vámmentesen valamint házhoz szállítva — **mintákat pedig postafordultával küldenek.**

Henneberg G. selyemgyárai (cs. és kir. udvari szállító) Zürichben.

— Magyar levelezés. Svájcba kétszeres levélbélyeg ragasztandó.

I R O D A L O M.

Az állomásfőnök regénye. Besztróczy Szaniszló állomásfőnök reménytelenül szerette a gazdag regálébérlő leányát, Juliskát. A leány apjának Besztróczy ellen az volt a fő kifogása, hogy beteges. És az állomásfőnök annak is látszott. Erősen megfogyott, nehéz köhögés kinozta s azonkívül folyton lehangolt és szomorú volt, jeléül annak, hogy nem egészséges. Már-már öngyilkosságra határozta el magát s revolverét zsebébe tette. Ekkor történt, hogy állomásán keresztül robogó gyorsvonat egyik kupéja ablakából a „Mátyás Diák“ egy száma kiesett Besztróczy lábai elé. Az állomásfőnök önkénytelenül az élezlap után hajolt, fölvette és olvasni kezdte, aminek az volt a következménye, hogy az eddig bus ember nevetni kezdett s az életet megkedvelte. A helyett, hogy öngyilkos lett volna, a „Mátyás Diák“-ra előfizetett, a mi azt jelenti, hogy ettől kezdve mindig vig volt. A jó kedv csodás hatással volt rá. Megerősödött, hizni kezdett, szellemes lett s olyan kedvező változáson ment át, hogy a regálébérlő negyed év múlva szívesen hozzáadta Juliska leányát. Az esküvő mostanába ment végbe s egy boldog párral megint több van. Besztróczy most minden ismerősének azt ajánlja, hogy a „Mátyás Diák“-ra előfizessen, hozzátéve, hogy az előfizetési ára egy negyedre 1 frt 50 kr., s hogy kiadóhivatala Budapesten, Sarkantyus-utca 3. szám alatt van.

A Magyar Hirlap július elsején új félévet nyit meg. A tizenhétoldalas.

Jeg, törvény s igazság volt eddig a hármas jelszó a melyért küzdött. E szent háromrag uralomra jutásáért harcolt fennállása óta. Ezentul pedig fő

feladata lesz ellenőrzés. Hogyan hajtják végre mind azt, a mi e hármas jelszóhoz tartozik. Ezt tartja szemmel szakadatlanul.

Egyetlen mozgó erő kormányozza a Magyar Hirlapot. A közérdek. Mindent a közügyért. Igazságot a legkisebbnek is. Ez a Magyar Hirlap lelkes törekvése. Ezzel segít minden nemes ügyet.

Sem pártnak, sem hatalomnak nincsen befolyása a Magyar Hirlapra, melynek elejétől fogva Fenyő Sándor a szerkesztője. Ebben is hi maradt önmagához. A művelt középosztályra támaszkodik. Főképen annak a lelkéhez szól. Magyar szempontból s hi hazafisággal. Lankadatlanul és osztatlanul.

Politikai információi a legalaposabbak. Szépirodalmi része elsőrangú. Hírszolgálat pontossága és kitűnő.

Mindezt bőven és változatosan adja a Magyar Hirlap. Többel kedveskedik közönségének minden más hirlapnál. A legkitűnőbb írói erők sorakoznak szerkesztője köré.

Sok érdekes rovata közt állandóan szentel egyet a humornak, a vidámságnak. Ez a közkedveltségű „Társaság“ rovat. A tisztviselők a hivatalnokok, minden ügyökkel a Magyar Hirlapot keresik fel. Külön rovatot szentel nekik a lap. Jogos panaszaikat közli. Azok orvoslását sürgeti, kivívja.

S mindezekon kívül a kedvezmények és különös előnyök egész sorozatát biztosítja előfizetőinek.

Jókai Mór, a legnagyobb magyar író, most az új félévben gyönyörű hosszabb elbeszélést kezd meg a Magyar Hirlapban.

Az új félévben kapják meg az előfizetők a díszes Albumot is. Teljesen ingyen, mint rendszeren.

Tolstoj remek új regényét, a mely most folyik a lapban, az új előfizetőkhez külön levonatban juttatja el a kiadóhivatal.

A „Magyar Szalon“ című pompás szépirodalmi folyóiratot jóval olcsóbban kapják a Magyar Hirlap előfizetői. Épp így a „Kis Világ“ című képes gyermeklapot, s a díszes „Francia Divatlap“-ot, mely feltűnést kelt mindenfelé.

A Magyar Hirlap előfizetési ára negyedévre 3 frt 50 kr., egy óra 1 frt 20 kr. Előfizetni bármely naptól kezdve lehet. A kiadóhivatal s a szerkesztőség az V., Honvéd utca 4. sz. alatt van.

Virágos-,

Chic-,

Genre-,

1000

különbéle
minta.

Mindannyi
MAGYAR
felirattal.

Japáni és

Látképes Levelező Lapok

3 krajezárjával kaphatók

SZILBER JÁNOS könyvkereskedésében

Csongrádon.